

Det er altsaa en ganske overordentlig Forskel. Hvor meget Lollikerne herigennem maa udrede ekstra, er det ret vanskeligt at sige, men det er en meget betydelig Sum. Ser man hen til det foreliggende Finanslovsforslag, hvor meget der ydes til andre Landsdele, kan man ikke frigøre sig for den Betragtning, at det maaske er, fordi Lolland ikke er saa stærkt repræsenteret her paa Rigsdagen, at det kan slaa tilstrækkelig til Lyd for sine Krav. Naar man uden videre f. Eks. bevilger 1 Million til en Fiskerihavn paa Anholt, 300,000 Kr. til Neksø Havn, 200,000 Kr. til en Bro over Mariager Fjord, 260,000 Kr. til Høfder osv., forekommer det mig at være saa store Summer, at der ogsaa burde tages skelligt Hensyn til Lolland, og navnlig fordi Lolland er forfordelt i høj Grad i Forvejen. Jeg skal saaledes nævne Digesagen, hvortil Lolland maa bidrage et meget højt Beløb, et Beløb, som jeg finder ganske urimeligt at paalægge Amterne at udrede. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale den højtærede Minister, selv om man ikke vil gaa til nu i Aar at tage denne Sag op ved at bevilge den store Sum, som det vil blive, naar Banen skal overgaa til Staten, saa i hvert Fald at drage Omsorg for, at Taksterne blive nedsatte betydelig, og for en forbedret Toggang for Lolland-Falster og ad Aare tage Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Statsbanerne op. Det vil ganske sikkert blive en meget betydelig Gevinst for Lolland, men jeg tror ogsaa, at det i Længden vil vise sig at være det for Staten. Der kan jo dog ikke tænkes nogen daarligere Ordning end den, at Staten garanterer Aktionærerne i et Selskab en vis Rente, i dette Tilfælde 4 pCt., betaler Underskuddet og dog i Virkeligheden har forholdsvist kun ringe Indflydelse paa Driften af Banerne.

J. Hage: Med Hensyn til Bevillingen af 200,000 Kr. til Kommunerne til Hjælp ved Alderdomsunderstøttelsen er jeg selvfølgelig, kan jeg gerne sige, af den Mening, at det i og for sig er en betænkelig Sag. Da jeg hører til dem, som det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen) sigtede til med de ganske faa Medlemmer, der saa

kritisk paa denne Lov og mente, at der manglede meget væsentlige Garantier, for at den kunde komme til at virke til Held, er det ganske naturligt, at jeg ved denne Lejlighed atter ønsker at sige et Par Ord. Jeg havde troet, at man, inden man overskred de to Millioner, vilde have forsøgt en Revision af denne Lov, en Lov, som trods det humane Præg, den har, og trods det Gode, den naturligvis har udrettet, absolut lider af saadanne Skavanker, at det forekommer mig, at jo før vi kunne komme til at revidere den, jo bedre. Ingen Ødselhed kan veje op i Statshusholdningen i skadelig Henseende mod det, at Befolkningen vænnes til selv i det daglige Liv at være ligegyldig for Fremtiden, og Alderdomsunderstøttelsesloven har ligesom lært Befolkningen, at den skal stole paa Staten paa sine ældre Aar og ikke paa sig selv. Det tror jeg er noget af den ødsleste Lærdom, man kan give en Befolkning. Sparsommelighed er jo ikke længer en Dyd, efter at denne Lov er bleven given, det er tværtimod en Fejl, paa en vis Maade en Dumhed. Derfor forekommer det mig, at det havde været heldigt, om man havde benyttet denne Lejlighed til at foretage en Revision; men jeg indrømmer, at naar man ikke har gjort det, staar der et andet Hensyn, nemlig Kommunerne Overbebyrdelse eller i hvert Fald den Vanskelighed, man har med at udrede de kommunale Skatter, der veje saaledes ned paa den anden Side, at man bør være meget betænkelig ved at sige nej til dette Forslag. Nu er det desuden saaledes, at Fordringen om disse Tilskud fra Statens Side vil vokse, saaledes at Spørgsmaalet formodentlig kommer til at foreligge hvert Aar. Altsaa for mit Vedkommende vil jeg derfor berolige mig med her at tage den Reservation, at naar jeg stemmer for dette Forslag, er det, fordi jeg venter, at man ikke vil vedblive at gaa videre paa denne Vej, uden at man i Virkeligheden kommer til en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven, der samtidig med, at man beholder det gode, der er i Loven, kan dæmme op mod de meget uheldige Fejl, som hæfte ved Loven.

Der er et andet stort Spørgsmaal, hvorom jeg ogsaa tidligere har tilladt mig